

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 18Pc/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118205492
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miron Číževský
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7118205492.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred sudcom JUDr. Mironom Číževským, v právnej veci navrhovateľky: G. v konaní zast. Advokátskou kanceláriou Hopferova s.r.o., so sídlom Bajzova 2, 040 01 Košice, proti odporcovi: W. v konaní o určenie vyživovacej povinnosti medzi manželmi takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný platiť navrhovateľke manželské výživné počnúc dňom 9.5.2018 do 16.3.2021 mesačne vo výške 200 Eur na účet navrhovateľky.

II. Dlžné výživné za obdobie od 9.5.2018 do 16.3.2021 vo výške 4 699,71 Eur je odporca povinný uhradiť navrhovateľke v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na účet navrhovateľky.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

IV. Žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka svojím návrhom, ktorý bol doručený súdu dňa 9.5.2018 dožadovala, aby súd zaviazal odporcu jej prispievať na jej výživu sumou 400 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred odo dňa podania návrhu. Navrhovateľka vo svojom návrhu uviedla, že s odporcom uzavreli manželstvo dňa 21.10.2017, ktoré je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Košice - Staré mesto vo G. Z manželstva účastníkov konania pochádza maloleté G. Túto skutočnosť si súd overil zo sobášneho listu. Ďalej uviedla, že v súčasnosti s povinným už nežijú v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária a o maloletú dcéru sa stará výlučne navrhovateľka. Povinný opustil spoločnú domácnosť vo februári 2018 a v čase podania tohto návrhu manželstvo nebolo právoplatne rozvedené. Navrhovateľka v čase podania tohto návrhu bola na rodičovskej dovolenke. O rodičovský príspevok musela v Maďarskej republike, nakoľko jej manžel je tam ekonomicky činný. Ďalej uviedla, že v tom čase nepoberala žiadnu dávku štátnej sociálnej podpory a ďalej uviedla, že je síce spoločníčkou spoločnosti WRE s.r.o. so sídlom Mlynská 2, Košice, no z účasti tejto spoločnosti jej neplynú žiadne príjmy a výsledok hospodárenia spoločnosti za rok 2016 činil sumu -480 Eur a za rok 2017 taktiež -480 Eur. Príjem povinného podľa jej vedomosti činí priemerne 3 000 Eur mesačne. Je zamestnaný v Maďarskej republike u zamestnávateľa FUJI MACHINE MFG GmbH, Montevideo u. 16/A, 1037 Budapešť, Maďarsko. Na Okresnom súde Košice okolie je v súčasnosti vedené konanie ohľadom zvýšenia výživného povinného v inej právnej veci, pričom v predmetnom konaní bol preukázaný príjem povinného a preto navrhla aj pripojenie a oboznámenie sa s týmto spisom.

2. Ďalej navrhovateľka uviedla, že nájom za byt, v ktorom s maloletou v tom čase bývali činil sumu 550 Eur mesačne, do odchodu povinného zo spoločnej domácnosti hradil tento poplatok za bývanie povinný, avšak od marca 2018 už nájom neplatil. Nakoľko nepoberá žiadne sociálne príspevky, nemôže

si dovoliť uhrádzať toto nájomné a je nútená sa presťahovať aj s maloletou k svojej mame na adresu W.. Ďalej uviedla, že výdavky na maloletú predstavujú plienky a umelú výživu mesačne 200 Eur a má taktiež výdavky na maloletú, ako aj na seba, a to zo stravou, drogéria, hygienické pomôcky, ošatenie a poplatok za službu mobilného operátora.

3. Spolu s návrhom navrhovateľka doručila aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Tunajší súd uznesením sp. zn. 18Pc/27/2018-33 zo dňa 7.6.2018 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, avšak na základe uznesenia odvolacieho súdu sp. zn. 8Co/50/2018-17 zo dňa 3.6.2018 odvolací súd toto uznesenie zmenil a odporcu zaviazal platením výživného vo výške 150 Eur mesačne. Vzhľadom na skutočnosť, že odporcovi nebolo možné doručiť návrh na známe adresy v Slovenskej republike, v obci Nenince, ani v Maďarskej republike v obci V. a až z konania vedenom na Okresnom súde Košice II sp. zn. 19P/100/2018 súd zistil adresu pre doručovanie odporcovi.

4. Až dňa 27.3.2019 právna zástupkyňa odporcu, ktorú si zvolil, doručila tunajšiemu súdu plnú moc na zastupovanie v tomto konaní. Avšak právna zástupkyňa odporcu vyjadrenie k návrhu doručila tunajšiemu súdu až dňa 17.6.2020. Odporca vo svojom vyjadrení uviedol, že pred uzavretím manželstva v lete 2017 žili s navrhovateľkou v obci V. v jeho rodinnom dome. Ďalej uviedol, že tento starý sedliacky dom bol ním zakúpený ešte pred uzavretím manželstva a vyžadoval rekonštrukciu, ktorú svojpomocne aj realizoval. Nakoľko manželka už v tom čase bola tehotná a dom nebol plne pripravený na zimu a ani na príchod dieťaťa, v jeseni v roku 2017 sa presťahovali na čas do bytu jej brata, za ktorý platil nájom 550 Eur. V roku 2018 dom už dokončili a bol spôsobilý na užívanie a bývanie. Platenie nájomného vo výške 550 Eur považoval za neprijateľne vysoké a zbytočné vyhadzovanie peňazí a z toho dôvodu mal záujem čím skôr sa vrátiť do domu aj s celou rodinou. Navrhovateľka tento jeho návrh zamietla a preto sa odsťahoval vo februári v roku 2018 sám bez navrhovateľky a dcéry, avšak navrhovateľka od neho požadovala, aby aj naďalej platil nájom za tento byt. Tento jej návrh považoval za neakceptovateľný a tým došlo aj k úplnému rozpadu ich krátkodobého manželstva. Podotkol, že rodinu neopustil len sa vrátil žiť do domu, v ktorom pred uzavretím manželstva s navrhovateľkou aj žili. S odstupom času považoval vzťah navrhovateľky s ním, ako aj uzavretie manželstva zo strany manželky za vypočítavosť, jednak finančného zabezpečenia svojej osoby, ako aj dosiahnuť maloleté dieťa. Navrhovateľka pred ich spolužitím bola bez príjmu, nikde nepracovala a jej podnikateľské aktivity neprinášali žiadny výnos, skôr dlhy. Následne sa dozvedel, že neodkladným opatrením mu bolo uložené prispievať manželské výživné vo výške 150 Eur. Ďalej uviedol, že manželka iniciovala exekučné konanie a napriek skutočnosti, že po obdržaní exekučného upovedomenia dlžné manželské výživné uhradil a od marca riadne platil, manželka exekučné konanie nezastavila, ale v ňom naďalej pokračovala.

5. Ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že okrem manželského výživného vo výške 150 Eur má taktiež súdom uloženú povinnosť platiť výživné na maloletú dcéru G. vo výške 280 Eur, na základe rozhodnutia Okresného súdu Košice II sp. zn. 19P/100/2018 a taktiež mu bola uložená povinnosť doplatiť rozdiel na výživnom na maloletú vo výške 2 129,59 Eur. Okrem toho má povinnosť platiť výživné na jeho dve deti z predchádzajúceho manželstva, a to na každé po 180 Eur mesačne. Čo sa týka príjmu, uviedol, že jeho príjem predstavuje 766 995 HUF, čo je 2 190 Eur v závislosti od aktuálneho kurzu forint a euro. V tejto mzde sú zahrnuté aj diéty a náhrady spojené so služobnými cestami v priemere 300 - 500 Eur mesačne. Čo sa týka jeho výdavkov, uviedol, že zo zmluvy o splátkovom úvere - spotrebný úver zo dňa 3.4.2017, vedený v Slovenskej sporiteľni je 409,78 Eur, čo zdokladoval aj zmluvou o poskytnutí úveru. Ďalej uhrádza sumu 74,66 Eur ako splátku úveru zo stavebného sporenia, životnú poisťku 22,54 Eur a náklady spojené s bežným životom - voda 61 486 HUF ročne (16 Eur mesačne), elektrika 27 Eur, plyn 65 Eur, televízia a internet 17,40 Eur.

6. Ďalej uviedol, že zastáva názor, že aj napriek skutočnosti, že došlo k uzavretiu manželstva medzi ním a navrhovateľkou, toto manželstvo však riadne nikdy neplnilo svoju funkciu, ktorá mu prináleží a teda nie je z morálnych ako ani z etických dôvodov dôvodné navrhovateľke priznať manželské výživné, keďže sa ako manželka voči jeho osobe nesprávala a nestarala sa o chod ich domácnosti a nevrátila sa s ním bývať do domu, ktorý pre nich a aj pre dcéru pripravoval. Preto navrhol, aby súd návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol.

7. Na pojednávaní konanom dňa 16.2.2022, ktorého sa nezúčastnil odporca, právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že v celom rozsahu zotrúva na podanom návrhu, ktorý bol doručený súdu, avšak poukázala na tú skutočnosť, že v tomto prípade bolo vydané neodkladné opatrenie, avšak zo

strany odporcu toto manželské výživné nebolo hradené, preto žiada súd, aby rozhodol v zmysle petitu uvedenom v návrhu. Právna zástupkyňa odporcu vo svojej výpovedi na tomto pojednávaní uviedla, že taktiež zotrúva na svojich vyjadreniach, ktoré boli doručené súdu a žiadala návrh v celom rozsahu zamietnuť. V reakcii na výpoveď právnej zástupkyne navrhovateľky, čo sa týka platenia manželského výživného zo strany jej klienta po vydaní neodkladného opatrenia uviedla, že nie je to tak pravda, a to z toho dôvodu, že napriek tomu, že bolo zo strany jej klienta uhradené iba jedna alebo dve splátky a navrhovateľka podala návrh na vykonanie exekúcie, kde podľa jej názoru a vedomostí súdny exekútor stiahol 1 400 Eur a tiež splátky boli po 150 Eur, teda spolu 1 700 Eur. Poukázala aj na to, že priznanie manželského výživného by bolo v rozpore s dobrými mravmi, a to hlavne z toho dôvodu, že manželstvo bolo uzavreté v októbri 2017, avšak toto manželstvo fakticky trvalo iba do februára 2018, a to z toho dôvodu, že navrhovateľka sa odmietla presťahovať do spoločného bývania v obci V.. Právna zástupkyňa navrhovateľa však oponovala tým a poukázala na skutočnosť, že manželstvo s odporcom bolo uzavreté a trvalo fakticky až do 16.3.2021, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvoде. Poukázala taktiež aj na tú skutočnosť, že odporca ju nechal s maloletým dieťaťom bez akéhokoľvek príjmu a preto bola nútená podať návrh na vykonanie exekúcie. Má práve za to, že nie práve jej vinou bolo manželstvo rozvedené a poukázala aj na to, že manžel ju vyhodil z domu v Maďarsku, kde bola aj privolaná polícia.

8. Dňa 22.3.2022 zo strany právnej zástupkyne bolo doručené odvolanie plnej moci zo strany odporcu, ktoré jej bolo udelené.

9. Podľa ust. 71 ods. 1 zák. č. 36/2005 (Zákon o rodine), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

10. Podľa ods. 2 cit. ust., vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

11. Vyživovacia povinnosť vzniká uzavretím manželstva, je viazaná na právnu existenciu manželstva a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. V prípade, pokiaľ v priebehu konania dôjde k rozvodu, súd môže priznať výživné do času zániku manželstva. Zákon súdu ukladá povinnosť obligatórne prihliadať na starostlivosť o domácnosť, pričom už nehovorí o spoločnej domácnosti na základe čoho možno hodnotiť aj prípady oddeleného spoluzitia, v prípade hodnotiť aj prípady oddeleného žitia v prípade starostlivosti o dieťa.

12. V tomto prípade súd mal za preukázané, že manželia spolu už nežili, avšak manželka - navrhovateľka sa starala o ich spoločné dieťa. Súd obstaráva v rámci prípravy pojednávania podklady pre záver o životnej úrovni manželov, t.j. ich osobné príjmové a majetkové pomery, výdavky v rámci rozhodovania, prihliadne na osobnú starostlivosť, o domácnosť, či žijú spolu na už uvedené špecifické dôvody neplnenia vyživovacej povinnosti, prípadne skutočnosti týkajúce sa rozporu s dobrými mravmi. Zákonné kritéria uvedené v § 75, na základe čoho určí výživné vo výške, ktorá by mala zabezpečiť v zásade rovnakú životnú úroveň manželov vzhľadom na ich konkrétne pomery, resp. návrh je možné zamietnuť.

13. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že účastníci konania uzavreli manželstvo 21.10.2017 a trvalo až do 16.3.2021, kedy bolo manželstvo účastníkov konania právoplatne rozvedené. Z manželstva pochádza maloletá G. narodená X.XX.XXXX.. Ďalej súd v rámci dokazovania mal za preukázané, že účastníci konania nežijú v spoločnej domácnosti. Navrhovateľka žije v Košiciach a odporca hoci má vedenú adresu v Slovenskej republike v K., zdržiava sa v obci V. v Q.

14. Ďalej súd mal za preukázané, že odporca opustil spoločnú domácnosť vo februári 2018. Matka v rozhodnom období bola na materskej dovolenke, v tom čase nemala žiadny príjem, nakoľko odporca - manžel bol zamestnaný v Maďarskej republike. Navrhovateľka uviedla, že síce je spoločníčkou spoločnosti WRE, s.r.o., Mlynská 2, Košice, avšak z priložených daňových priznaní súd zistil, že táto spoločnosť za roky 2017 a 2018 bola v strate 480 Eur.

15. Vzhľadom na skutočnosť, že neodkladným opatrením tunajšieho súdu v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Co/50/2018 zo dňa 3.9.2018 bol odporca zaviazaný platiť manželské výživné 150 Eur mesačne, avšak túto povinnosť si neplnil, z toho dôvodu matka požiadala

o výkon rozhodnutia. Z vyžiadaného potvrdenia o mzde odporcu od firmy FUJI MACHINE MFG GmbH Magyarosozági Fióktelepe, súd zistil, že čistá mzda predstavovala ročne 8 688 406 HUF, čo v prepočte pri kurte 337 maďarských forintov predstavuje 2 148,46 Eur mesačne. Z vykonaného dokazovania ďalej súd mal za preukázané, že odporca má okrem maloletej, ktorá pochádza z manželstva s navrhovateľkou ďalšie dve vyživovacie povinnosti, a to pre deti z predchádzajúceho manželstva v celkovej výške 360 Eur mesačne. Výživné pre maloletú dcéru s navrhovateľkou platí vo výške 280 Eur mesačne. Ďalej z predložených listinných dôkazov súd zistil, že odporca uhradza úver vo výške 410 Eur + 74,66 Eur z pôžičky, ako aj poisťku vo výške 22,54 Eur. Za média v rodinnom dome v Maďarsku uhradza celkom 125,40 Eur, v čom sú zahrnuté poplatky za plyn, elektrinu, kúrenie a internet. K tomu je potrebné prirátat 200 Eur na stravu a ošatenie. Teda spolu výdavky na strane odporcu predstavujú cca 1 450 Eur.

16. Matkin príjem za sledované obdobie od 9.5.2018 do 16.3.2021 predstavoval celkom 9 145,5 Eur, ktorý pozostával z rodičovského príspevku vyplácaného z Maďarska, ako aj vyrovnávacej dávky z Úradu práce a sociálnych vecí a rodiny, teda priemerný mesačný príjem predstavoval celkom 261,30 Eur. Pri priznanom výživnom v mesačnej výške 200 Eur, odporca mal navrhovateľke uhradiť za obdobie od 9.5.2018 do 16.3.2021 celkom 6 851 Eur. Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že odporca uhradil navrhovateľke manželské výživné nasledovne: v apríli 2019 sumu 150 Eur, v máji 2019 sumu 150 Eur, v júni 2019 sumu 150 Eur, v júli 2019 sumu 150 Eur, v auguste 2019 sumu 150 Eur a v septembri 2019 sumu 150 Eur. Zároveň súd z predložených listinných dôkazov zistil, že v rámci exekučného konania v mesiaci júl 2019 súdny exekútor vymohol od odporcu 900 Eur a v mesiaci február 2020 sumu 351,29 Eur. Teda zo strany odporcu bolo manželské výživné na manželku vyplatené v celkovej sume 2 351,20 Eur. Teda dlžné výživné za sledované obdobie predstavuje 4 699,71 Eur.

17. Čo sa týka tvrdenia odporcu, že by priznanie manželského výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podľa jeho názoru manželka žila v spoločnej domácnosti iba niekoľko mesiacov, k tomu súd poznamenáva, že zákon o rodine nerozlišuje, či manželka žila v jednej domácnosti alebo nie, a preto súd poukazuje už na vyššie uvedené, že vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a končí jeho rozvodom alebo zánikom z iných dôvodov.

18. Súd pri určovaní výšky manželského výživného vychádzal z príjmov oboch účastníkov, ako aj z výšky ich nákladov na živobytie. Súd bral do úvahy aj výživné na maloleté deti, ktoré odporca platí na dve deti z predchádzajúceho manželstva vo výške 360 Eur, ako aj výživné pre ich spoločnú dcéru. Súd sa nestotožnil s vyjadrením navrhovateľky, keď uviedla vo svojom návrhu, že nemá žiadny príjem, nakoľko z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že jej mesačný príjem za predmetné obdobie predstavoval 261 Eur.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 262 CSP a vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa bola v spore úspešná v 50%, súd náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na citované zákonné ustanovenia, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, z. č. 160/2015 Z.z., ďalej iba CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 365 ods. 1 CSP:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods.1 Civilného mimosporového poriadku, z. č.161/2015 Z.z., ďalej iba CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§62 ods.2 CMP).